

БАРБАРА ШЕР

*Откажи се
да избираш!*

КАК ДА ИЗПОЛЗВАШ ВСИЧКИ СВОИ ИНТЕРЕСИ,
УВЛЕЧЕНИЯ И ХОБИТА, ЗА ДА СЪЗДАДЕШ
ЖИВОТА И КАРИЕРАТА НА МЕЧТИТЕ СИ

Превод от английски
Весела Ангелова

AMG
PUBLISHING

София • 2018

Тази книга добре допълват:

Моделирай мечтите си

Как да получиш това, което наистина искаш

Барбара Шер

Мога да постигна всичко,

стига да знам какво искам

Барбара Шер

100 начина да промениш живота си

Лариса Парфентиева

Да прецакаш Дявола

Тайната за постигане на свобода и успех

Наполеон Хил

„Бих искала някой просто да ме разтърси и да ми каже какво точно да правя с живота си. Мразя, когато се въодушевявам заради нещо, а добронамерен приятел ми напомня за всички останали неща, които съм опитала и после съм се провалила.

Ще успея ли някога да използвам даденостите си?

Ще знае ли някой, че ме е имало?“

Шарлът, скенер

*„По целия свят се носи вопъл от сърцето на художника:
само ми осигури възможност да дам всичко от себе си!“*

Айзък Динесен

Съдържание

Скенер ли сте?.....	9
Пролог	13

Част първа

Какво е скенер и вие такъв ли сте?

Глава 1: Всичко за скенерите.....	31
Глава 2: Какво ми има?.....	57
Глава 3: Паниката на скенера.....	82
Глава 4: Страх от ангажираност	98
Глава 5: Твърде заети, за да правим това, което обичаме	118
Глава 6: Няма да направя нищо, ако не мога да направя всичко.....	135
Глава 7: Не мога да започна	155
Глава 8: Никога нищо не довършвам.....	177

Част втора

Какъв вид скенер сте?

Глава 9: За цикличните скенери	207
Глава 10: Двоен агент ли сте?	209
Глава 11: Многостранен скенер ли сте?.....	238
Глава 12: Жонгльор с чинии ли сте?	267
Глава 13: За последователните скенери	288
Глава 14: Сериен специалист ли сте?	290
Глава 15: Сериен майстор ли сте?.....	310
Глава 16: Специалист по всичко ли сте?	326
Глава 17: Вие странник ли сте?	340
Глава 18: Вие дегустатор ли сте?	365
Глава 19: Дали сте високоскоростен нерешителен скенер?	384
Епилог: Най-добрата ви работа.....	398
Приложение А: Как скенерите изкарват прехраната си?	406
Приложение Б: Инструменти за скенери	429

Скенер ли сте?

„Никога не мога да се съсредоточа върху едно нещо.“

„Знам, че би трябвало да се съсредоточа върху едно нещо, но върху кое точно?“

„Губя интерес към неща, за които си мислех, че ще ме вълнуват винаги.“

„Лесно се отвличам към нещо друго.“

„Отегчавам се веднага, щом разбера как да направя нещо.“

„Нямам търпение да върша нещо два пъти.“

„Постоянно си сменям мнението за онова, което трябва да направя, и накрая не правя нищо.“

„На нископлатена работа съм, защото няма нещо, с което да искам да се захвана.“

„Няма да си избира кариера, защото може да се окаже грешна.“

„Вярвам, че всеки е на тази земя, за да направи нещо; всеки, освен мен всъщност.“

„Не мога да се съсредоточавам, освен ако не върша няколко неща наведнъж.“

„Дистанцирам се от онова, което правя, защото се боя, че ще пропусна нещо по-добро.“

„Прекалено съм зает, но когато намеря време, не помня какво съм искал да върша.“

„Никога не съм бил специалист по нещо. Имам чувството, че съм закотвен в подготвителния клас.“

Ако някога сте си казвали подобни неща, шансът да сте *скенер* (много специален вид мислител) е доста голям. За разлика от хората, които, изглежда, се чувстват удовлетворени да имат интереси само в една област, на вас ви е генетично заложено да се интересувате от много неща и всъщност *точно това се опитвате да правите*. Понеже поведението ви е странно – и дори смущаващо – за околните, ви е втъплено, че вършите нещо лошо и трябва да опитате да се промените. Но това не е истина – поставили са ви грешна диагноза. Вие просто сте съвсем различен човек.

Онова, което сте приели за недъг, който може да бъде преодолян със силата на волята, всъщност е изключителен дар. Вие притежавате забележителен и много талантлив ум, който опитва да си върши работата в свят, който не ви разбира и не може да си обясни поведението ви.

И ако не знаете кой сте, ще се съгласите с тях! Това не само ще е нечестно и невярно, а може и да ви попречи да развиете дарованията си и да дадете своя принос към света. Залозите са много високи.

Да се идентифицирате като скенер означава да измените представата си за мястото си в света. Започва се с осъзнаването, че трябва най-сетне да престанете с опитите да се впишете в общоприетите норми и да започнете да учите кой сте в действителност. За да успеете да изградите пълноценното бъдеще, което ви е предопределено, ви трябва набор от инструкции. Ето това съм опитала да създам с тази книга.

Насладете се на свободата да се погледнете с нови очи... и поздравления! Съдебният състав е на линия. Вие не сте дилетант, не сте повърхностен, оправдан сте по силата на сбърканата идентичност. Сега сте свободен от укорите и можете да започнете да живеете живота, който винаги сте искали.

Поемете си дълбоко въздух и да започваме.

Част първа

**Какво е скенер и вие
такъв ли сте?**

1

Всичко за скенерите

Илейн намира няколко часа за себе си – рядко събитие – и е решена да направи нещо, което обича. Не знае точно какво, но няма да е трудно да разбере, защото интересите ѝ са многобройни.

Стои пред огромна маса в гаража си, гледа към два проекта, които е започнала, но така и не е довършила. От лявата ѝ страна има две сламени кошници с ярко оцветена прежда, туба с лепило и пакет кадастрон. Докато ги гледа, устата ѝ почти се навлажнява. Винаги е доволна да майстори различни неща и е обещала албума си на приятелка още преди месеци. Опитва се да не гледа към лавиците зад масата, където лепилото почива в пластмасова торба до няколко дървени инструмента. Когато ѝ остане повече време, ще направи онова керамично нещо, за което си е мислела, велика идея, която ѝ е дошла, докато е разглеждала стари антикварни книги преди време. Но ѝ се ще да може да го направи още сега.

Отново поглежда масата. Пред нея, все още в хартиената торба от магазина, има четири книги за историята на Полша, които е купила преди месеци. В торбата има и пакет неразпечатани аудиокасети и устройство, които ще ѝ помогнат да записва разговори по телефона. Иска да интервюира по-възрастните членове на семейството, всичките имигранти от Полша. Не е имала време да погледне книгите, откакто ги намери в книжарницата. Стоят си там като дразнеш десерт, оставени за време, когато ще може да се отпусне, след като е приключила със задачите си. Но някои от роднините ѝ остаряват и наистина трябва да им се обади скоро. Чуди се дали да не им позвъни още сега и поне да уреди няколко срещи със семейството си и да разбере как да свърже телефонния секретар. Липсва ѝ леля Джеси.

Но от дясната ѝ страна върху масата е опряна кутията с все още неразопакованото електрическо пиано, което ѝ го подариха за рождения ден преди три месеца. Би могла да го разопакова за двадесетина минути, ако в къщата имаше място за него. Илейн знае, че пианото трябва да се включи някъде, защото ако трябва постоянно да го внася и изнася, ще изгуби желание да свири. Но кой ти разполага с време да му намери място, след като цялата къща се нуждае от почистване?

Де да беше петима души, вместо един, би могла да направи всичко, абсолютно всичко, още сега. Поглежда с копнеж към черно-бялата рисунка на електрическото пиано върху кутията и почти чува музиката, която гласът ѝ сякаш подхваща. Пръстите ѝ си спомнят допира до клавишите. Дали не би могла да го отвори тук, в гаража, и да посвири малко преди вечеря?

Не. Илейн помни, че е обещала на осемгодишната си дъщеря костюм за партито след няколко седмици и наистина

трябва да се заеме с това и да остави пианото за друг ден. Освен това от три дни масата в трапезарията е заета и се налага цялото семейство да се храни на подноси пред телевизора. Крайно неудобно. Още сега ще оправи това.

Но внезапно си спомня за чудесната идея, която ѝ е хрумнала днес в колата на път за къщи след срещата ѝ с клиент, идея как да припечели допълнително, която със сигурност ще проработи и ще ѝ трябва съвсем малко пари в началото, а освен това усеща познатото чувство, че ако не направи нещо по въпроса още сега, ще го забрави, както винаги се случва с останалите хубави идеи, които са ѝ хрумвали.

Всяко нещо, което вижда или за което се сеща, блести с потенциал и грабва вниманието ѝ. Иска да направи всичко. Но изпада във вцепенение и накрая не прави нищо. Може освен това да почисти и да отиде на пазар. Въздъхва и излиза на чист въздух, когато се сеща, че днес ѝ се е искало да потича. Кучето ѝ, което лежи на пода наблизо, става и я следва, като се чуди какво я тормози. Тя също си задава този въпрос.

Илейн не страда от дефицит на вниманието. Много отдавна се е съветвала с лекари. И знае, че когато се ангажира с някой проект, не се разсейва от незначителни неща.

Така че какво я спира? Защо е толкова нерешителна? И всъщност защо се интересува от толкова много неща? Защо е толкова добра в започването, но после енергията ѝ се изчерпва и оставя след себе си диря от неосъществени проекти? Не вини приятелите си и семейството си, че се усмихват винаги когато се заеме с нещо ново – лесно оставя тези неща зад гърба си, но я притеснява фактът, че почти никога не вижда крайния продукт.

Но как може човек да избере между толкова много интереси? Кой е правилният? Кой е най-важният? Хрумва ѝ нова

мисъл. Спомня си, че трябва да усъвършенства испанския си, защото през идната година може да си докарва допълнителни доходи с почасови уроци.

Почти възмутена от мисълта и с чувство на леко отчаяние, Илейн поклаща глава, че винаги ще има нещо ново и интересно; дори ако пренебрегне всичко това и ако избере сериозно един или друг проект, тези мисли имат силата да ѝ вдъхват несигурност по отношение на всеки неин избор.

Повечето ѝ познати знаят точно какво да правят с живота си. Защо не може просто да си избере нещо и да го направи? В края на краищата тя е много умна и са ѝ казали, че може да направи всичко! Защо не може да продължи?

Познато ли ви звучи?

Илейн напомня ли ви на вас? И вие ли се чудите защо сте в плен на подобна дилема? И вие ли не можете да разберете кое ви води напред и защо се различавате толкова от хората, които вече веднъж са направили избора си и следват един определен път? Защо не можете да започнете да работите по сбъдването на мечтите си, а сте приковани към тях? Как ще успеете да накарате любопитния си мозък да се съсредоточи върху една тема, когато не можете да загърбите нищо? Кое ви движи?

Вярвате или не, има отговори на тези въпроси. Ако подобно на толкова много скенери, с които съм се запознала, си мислите, че положението е безнадеждно, ви очакват няколко приятни изненади. Ето я първата и най-важната: *Ако скенерите се успокоят, че не е нужно да се ограничат само до една област на интереси, 90% от проблемите им ще отпаднат.*

Какво е скенерът?

Скенерите обичат да четат и пишат, да поправят и да измислят неща, да разработват проекти и бизнес начинания, да готвят и да пеят, да организират съвършения вечерен прием. (Ще забележите, че не използвам думата „или“, защото скенерите не обичат да правят едно или друго нещо, а обичат всичко). Скенерите може да изпаднат във възторг, докато се учат да играят бридж или петанк, но щом веднъж ги усвоят до съвършенство, може никога повече да не пожелаят да играят. Една моя позната с гордост ми показва значката си, на която пишеше: „Вече съм го правила“.

За скенерите светът е като голям магазин за лакомства, пълен със забележителни възможности, а те искат само да грабят и да тъпчат джобовете си.

Звучи прекрасно, нали? Проблемът е, че скенерите *гладуват* в магазина за лакомства. Вярват, че им е позволено да следват само един път. Но те искат всички. Ако се насилят да направят избор, ще са нещастни завинаги. И обикновено не избират нищо. А това не ги кара да се чувстват добре.

Като деца повечето скенери са живели чудесно! В училище никой не е възразявал срещу многобройните им интереси, защото всеки час от училищния ден е посветен на различен предмет. Но по някое време в гимназията или малко след това от всеки се очаква да направи избор и точно тогава скенерите изпадат в беда. Докато някои хора щастливо се съсредоточават върху определена тема, за скенерите това е просто невъзможно.

Общественото мнение е съкрушително и категорично: ако се захванете с всичко, няма да успеете в нищо. Ще станете дилетант, повърхностен човек... и никога няма да имате добра

кариера. Внезапно скенерът, който в училище може да е бил страстен ученик, се превръща в провал.

Но една мисъл не ми излиза от главата: ако светът беше продължил да ги приема такива, каквито са, *скенерите нямаше да имат никакви проблеми*. С изключение на усвояването на техники за управление на проекти, единственото, от което скенерите се нуждаят, е да отхвърлят общественото мнение, според което вършат нещо не както трябва, и да изразят истинската си същност. Почти всеки случай на ниско самочувствие, срам, объркване, усещане за неадекватност, нерешителност и неспособност да се започне работа просто изчезват в мига, в който разберат, че са скенери, и спират да се правят на някой друг.

Оказва се, че скенерите са странно племе. Една от причините да не могат да се разпознаят е, че не срещат често себеподобни.

Как да разберете дали сте скенер?

Може би ще е полезно първо да обсъдим кой не е.

Кой не е скенер?

Е, специалистите очевидно не са скенери. Ако сте напълно щастливи, когато сте погълнати от една област, бих ви определила като *гмуркач*. Някои ясни примери за гмуркачи са професионалните музиканти, учените, математиците, професионалните шахматисти, атлетите, собствениците на бизнес и финансистите. Тези хора може и да се развличат с някое хоби, но рядко се вълнуват от нещо извън своята област. Всъщност гмуркачите често се чудят как хората може да се интересуват от неща, които тях не ги влекат. Понякога дори се шегуват със себе си, както състезателят по колоездене Тим Крабе описва

героя в „Колоездачът“, който вдига поглед от пътя, вижда вървящите хора и си казва: „Пешеходци. Потресен съм от празнотата на тези животи“.

За разлика от тях скенерите рядко си мислят, че онова, което другите вършат, е напразно. Винаги са любопитни да узнаят „какво има там“ и обичат да си пъхат носовете буквално навсякъде. Гмуркачът рядко губи време да мисли какво би могъл да пропусне, докато е погълнат изцяло от заниманието си. От друга страна, 99% от скенерите прекарват много време в изследване на хоризонта и мислят за следващата си стъпка.

Много хора приличат на скенери, но не са

Хората, които постоянно сменят намеренията си, често пъти имат съвсем различни причини за това. Някои просто се опитват да се решат и когато открият „правилния“ избор, лесно могат да отхвърлят останалите идеи, които са обмисляли.

Други сноват между идеите по причини, които ме озадачиха, когато ги чух за първи път. Ето някои примери:

От години досаждам на себе си и на всички около мен с постоянното си прескачане от едно нещо на друго. Онова, което накрая научих за себе си, е, че през цялото време дълбоко в себе си съм знаел какво трябва да правя, но съм бил твърде уплашен, за да се заема. Постоянният поток на алтернативни идеи се оказа просто напреднала техника за избягване.

Мисля, че винаги съм избягвал онова, което съм искал да правя, защото съм се страхувал да не се покаже посредствен или да не се проваля напълно,

така че продължих да променям мнението си, преди да създам нещо, което би могло да бъде обсъждано.

Депресираните хора често пъти грешат, като мислят, че са скенери. Депресията може да доведе до пропускане на съзнанието, което не позволява на човек да задържи вниманието си върху дадена тема задълго, а някои депресирани хора вярват, че причината за състоянието им е неспособността им да намерят нещо, за което наистина да ги е грижа. Но обратното също е вярно: не ги е грижа, защото са депресирани. Един от основните симптоми на депресията е невъзможността да желаяш. Жена, работила с депресирани хора, ми разказва:

Проблемите с липса на внимание, свързани с депресията, се различават много от липсата на внимание, свързана с работата. Когато сте в такова състояние, не можете да четете книга (а дори и статиите от вестниците изглеждат твърде сложни, за да ги запомните от началото до края), не сте в състояние да внимавате в разговор, нямате представа къде са ви ключовете или портфейлът, макар да знаете къде точно сте ги сложили. В такива случаи трябва да поговорите с някого за терапия и лекарства, като и двете неща вършат чудеса.

И тогава имаме СДВ. Преди да разберат какви са, много скенери решават, че „проблемът“ им може да е синдром на дефицит на вниманието (СДВ), само защото всички смятат, че ако се интересуваш от куп неща, е форма на разсеяност. Открих, че много скенери наистина имат СДВ, но въпреки това си остават истински скенери. Срещала съм и хора с диагности-

циран СДВ, които приличат на скенери, но не са. Щом веднъж разберете, че истинският скенер няма проблеми с нормалната способност за съсредоточаване (за разлика от случаите на СДВ), объркването със синдрома на дефицит на вниманието обикновено изчезва.

Аз съм скенер и съм диагностицирана със СДВ. И мога да ви кажа, че нищо не е по-ясно от разликата между това да се чувстваш затруднен заради пристъп на СДВ – тоест умът ми е в мъгла и ми е трудно да си спомня какво правя, – и да изпитваш затруднение заради типичните за скенера причини – да ме привличат толкова много неща, че да не мога да избира с кое да се заема.

Разбира се, много хора са напълно доволни да работят в една област и имат и някои допълнителни интереси – например адвокат, който обича да готви и да пътува, или рекламен артдиректор, който колекционира антики. Но има забележима разлика между човек с нормални странични интереси и скенер.

Кой е скенер?

Прекомерното любопитство към множество несвързани теми е една от най-основните характеристики на скенера. Скенерите са безкрайно любознателни. Всъщност те често пъти се описват като хора, които са безнадеждно заплениени от всичко (макар че, както ще откриете, това не е така). Скенерът не иска да се ограничи до едно от нещата, които харесва, защото това ще означава да се откаже от останалите. Някои дори мислят, че да станеш експерт е ограничаващо и отечително.

Обществото ни се мръщи при този привиден пример за себеугаждане. Разбира се, въобще не може да става въпрос за подобно нещо. Просто скенерите са устроени така и не могат

да направят нищо по въпроса. Скенерът е любопитен, защото е генетично програмиран да изследва всичко, което го вълнува. Ако сте такъв, това е в природата ви. Пренебрегнете я и винаги ще бъдете неудовлетворен и нещастен.

Знам, че това е съвсем нов начин на мислене. И повечето от хората не намират поведението на скенерите достойно за възхищение, дори не смятат, че е приемливо. Но невинаги е било така.

Последни промени в модата

Скенерите са жертва на промените в модата, особено на последната. До технологичната надпревара със Съветския съюз след Втората световна война онези хора, които наричам скенери, са се радвали на възхищение. Но към средата на петдесетте стават драматични промени.

Когато Русия изстрелва „Спутник“ – първия в света сателит в Космоса, САЩ изпадат в шок. Незабавно ресурсите ни са пренасочени към прихващането и задминаването на съветската технология и всичко друго става второстепенно. Университетските факултети се превръщат в специализирани тренировъчни центрове, науката и технологиите – крайно специализирани области – излизат на преден план. На факултетите по литература, хуманитарни науки, дори история, се гледа като на ненужен лукс. И тази смяна на приоритетите се отразява с радикална промяна върху положението на скенерите. Вече не ги описват като „всестранно развити“, „ренесансови хора“ или „ерудити“, а почти внезапно се оказват неудачници, глупаци и безотговорни. И сега това мислене е дълбоко вкоренено. Почти за всеки е очевидна истина, че скенерите вършат нещо нередно. За нещастие, този начин на мислене включва и самите скенери.

Трудно е да си представим колко излишно нещастие и колко таланти са похабени заради това невежество. Ето защо е важно никога да не забравяте, че през по-голямата част от историята хората с широки познания и със съответните способности са били ценени високо. Както виждате, махалото се връща обратно.

И сега какво?

Свободата да последвате всичките си интереси е нещо чудесно, но как точно да стане? Разкритието, че сте скенер, не ви изстрелва автоматично с пълна скорост към всичко, което обичате. Трябва да разберете *как* да управлявате пълния си с различни таланти живот.

Един от резултатите на тази петдесетгодишна немилост е, че ролевите модели са рядкост. За разлика от по-ранните времена в историята, когато многобройните интереси са били по-обичайно явление, сега няма кой да научи скенерите как да развият разностранната си същност. Да си скенер в наши дни е като да наследиш възхитителна блестяща машина, пълна с най-различни уреди, копчета и устройства, без да са ти дали ръководство за употреба!

Как да пътувате и да станете фотограф, ако искате в същото време да научите мандарин, история, да имате страхотна градина, да се научите да пишете романи и да се пробвате в автомобилните състезания? Въобще не е невъзможно, но ако никога досега не сте го правили, определено ще ви изглежда така.

Ами кариерите на скенерите? Почти никой, включително и самият скенер, не вярва, че може да се намери кариера, без да се избере само един път и се изоставят всички останали. Това

е явен случай на тунелно зрение, защото работа за скенерите има къде ли не. Навсякъде изникват иновативни начини за печелене, които са в съответствие с особеностите на скенера, както и интересна работа за хора, които винаги са се смятали за „специалисти по всичко, майстори по нищо“. Професионалният свят се променя и никога не е било по-подходящо талантливите скенери да се включат в работната сила.

Досега липсваше ръководство

Но сега вече има учебник за скенери и вие го държите в ръцете си. Ще научите как да правите всичко, което искате, и в същото време да имате покрив над главите си. За тази цел трябва да се отървете от проблемите, създадени от незнанието, че сте скенер, ще разберете и причината да ви привличат толкова много и различни неща и защо ги оставяте, след като се захванете с тях. (Ето ви жокер: не е, защото не можете да се фокусирате, а защото *можете!*) Ще научите какви са основните характеристики на вашия тип скенер и ще разрушим мита, който ви е пречил да взимате решения, за да започнете да го правите. А ако имате чувството, че сте твърде заети и дори сте застинали по пътя, ако все не успявате да започнете проектите си или ако не сте в състояние да ги довършвате, помощта е на път.

Мисля, че ще ви хареса онова, което ще откриете: нови методи, процедури, инструменти и стратегии за задействане на сканиращия ви механизъм, а всички са едновременно лесни (честно!) и интересни.

Преди да започнете, искам да се научите да използвате най-важния инструмент от комплекта си, нещо, което ще използвате в идващите глави.

Наричам го **Дневник на сценера**.

Скенерите често избягват да се включват в нови впечатляващи проекти, които привличат погледа им. Казват неща като: „Как да оправдая залитането си в още една посока?“. Но това е истински срам, защото те не нарушават никакви закони, нито нараняват някого с това, че са любопитни или ентузиазирани от поредното хрумване. И всеки път, когато пренебрегват интересна нова дейност, те подхранват мита, че вършат нещо не както трябва. Дори и кратко отклонение към някоя „фриволна“ дейност ще създава усещането за нередност, затова всичко се оставя настрана. Както ми писа един нещастен сценер: „Имам чувството, че ако не свърша онова, по което работя, нямам право да се забавлявам“. Разбира се, ако сте сценер, съществува рискът да се отклоните и да използвате времето, необходимо ви за оригиналния проект, но както ще видите, дневникът може да се справи с този проблем.

Дневникът на сценера

Това е просто празна тетрадка, посветена на всекидневните ви дейности – като сценер, разбира се. Липсват прането, както и обичайните неща, които се записват в дневник, там са само неща, свързани с битието ви на сценер – място, където да включвате най-добрите си идеи, както и онова, което ви отвлича от тях. В допълнение понякога ще искам да правите упражнения, които изискват писане, а може би ще решите да си водите бележки за всичко, което ви се струва особено полезно в тази книга (а и навсякъде другаде).

Това е вашата лична версия на дневниците на Леонардо да Винчи. Ако никога не сте ги виждали, намерете си книга или репродукции в местната библиотека, или опитайте да потърсите в интернет. Те са вдъхновение.

Дневниците на Леонардо са идеален модел за дневника на скенера. Записките му са приятно разхвърляни, импулсивни и необуздани. (Дори е писал коментари отзад! Вероятно така е искал да скрие идеите си от любопитни очи или може би причината е, че е имал огледално зрение, или пък просто е обичал да тренира ума си. Не бих го изключила за някой скенер). Не се плашете от славата му, или от чиято и да е друга. За вас той е просто човек, който е обичал да мисли с молив в ръката, точно както ще направите и вие.

В дневника ще записвате идеите си, които иначе биха могли да се изгубят; ще описвате малките пътешествия и вероятности, които постоянно се носят из съзидателния ви ум. Ще видите, че все повече и повече ще приветствате тези мисли, докато осъзнаете, че е нужно само да ги записвате. Продължението не е задължително, освен ако вие самите не го пожелаете.

Ако това ви се струва малко скандално, не сте сами. Един скенер ми писа:

Наричам дневника „моята малка срамна тайна“. Предишната седмица писах за специален курорт, който бих искала да построя, за готварската книга, която ми се ще да напиша (може дори да си направя видеозаписи и да си създам собствено готварско шоу), нахвърлих си и записки за няколко вида работа, които ми се видяха интересни. Не мога да разбера защо не съм го правила винаги! Забавно е и ми помага да мисля!